

Подобрене на храната.

Всеизвестенъ фактъ е, че селското население, на което държавата гледа като источникъ на опрѣсняяване физическитѣ сили на нацията, е подложено на систематическо израждане.

Интимната причина за тоя печаленъ фактъ, който внася тревога въ българското общество, се крие въ **лошия режимъ на хранене**, който българското селско семейство води.

Голѣмъ брой селски семейства сѣ лишени отъ възможността да задоволятъ основнитѣ нужди на своето физическо сѣществуване. Недождането въ много селски семейства е станало хроническо явление.

Не липсватъ, обаче, случаи, когато домакинството разполага съ достатъчно количество хранителни продукти за задоволително изхранване на членоветѣ на семейството, но сѣщитѣ оставатъ неизползувани, по липса на умение и техническа възможность.

Явно е, че не всѣкога липсата на продукти е причина за недостатъчно хранене на селското семейство.

Неразумното оползотворяване на наличнитѣ хранителни материали въ домакинството е причината за лошата система на хранене. Като първо следствие отъ тоя режимъ на хранене, който е принудено да поддържа българското селско семейство, се явява тѣжната картина на израждането, наблюдавана въ всѣко село.

Ето защо въпроса за храната е най-важната брѣнка отъ веригата грижи, свързани съ сѣществуването на единъ народъ, който въпросъ трѣбва да бѣде въ центъра на всѣка обществена дейность.

Храната е първото условие за физически животъ — базата за развитието на всички видове човѣшка дейность.

Храната опредѣля здравето, отъ което зависи физическата и духовна мощъ на единъ народъ, а безъ физическо здраве, не би могло да се мисли за духовенъ животъ и културенъ прогресъ, въпрѣки наличността на всички други условия.

Всички мѣроприятия отъ страна на държавата, целящи благоденствието на народа, трѣбва да **бѣдатъ предшествувани отъ грижата за подобрене режима на хранене на селското семейство**, което е най-важната физическа и духовна опора на нацията.

Схващайки въпроса за храненето на населението, като първо условие за физическата и духовна мощъ на българския народъ, Камарата се е стремѣла всѣкога да приложи по-осезателни грижи за подобрене храната на селското население.

Поради ограничени възможности и пречки отъ различно естество, дейността на Камарата въ това отношение е била ограничена.